

hold til oplysningskrav og ansvarsregler i forbindelse med misbrug af betalingsinstrumenter. Det vil sige, at hvis man bruger et betalingskort i USA, vil de opregnede regler i § 3, stk. 2, også finde anvendelse.

Forbrugerrådet har foreslået, at lovens §§ 55, 57, 67 og 68 også bør medtages i denne opregning, således at bestemmelserne også finder anvendelse, selvom betalingsmodtagerens udbyder er etableret i et land uden for EU, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

§ 55 indeholder et forbud mod, at udbyderen opkræver brugeren et gebyr for at opfylde sin oplysningspligt eller foretage korrigerende og forebyggende foranstaltninger i henhold til kapitel 6.

§ 57 indeholder regler om autorisation af en betalingstransaktion.

§ 67 vedrører gennemførelse af en betalingstransaktion i overensstemmelse med en entydig identifikationskode, som er angivet i betalingsordren.

§ 68 vedrører ansvar for manglende eller mangelfuld gennemførelse af en betalingstransaktion.

Jeg er enig med Forbrugerrådet i, at det vil sikre et gennemskueligt beskyttelsesniveau at medtage §§ 55, 57, 67 og 68, og jeg vil derfor fremsætte et ændringsforslag til lovforslaget, som vil ændre § 3, stk. 2, i overensstemmelse med Forbrugerrådets forslag. Det kan dog i visse tilfælde være svært at håndhæve bestemmelserne over for udbydere, der er etableret i et land uden for EU, som Fællesskabet eller Danmark bilateralt ikke har indgået aftale med på det finansielle område. Der vil dog overordnet set være tale om, at forbrugerne vil være bedre beskyttet, hvis §§ 55, 57, 67 og 68 medtages.

Lovforslagets § 42

Lovforslagets § 42 bestemmer, at en udbyder ikke må kræve betaling for oplysninger, som skal leveres efter bestemmelserne i lovens kapitel 5 om oplysningskrav.

Oplysningerne skal gives på papir eller andet varigt medium. Hvis det er aftalt i rammeaftalen, at oplysningerne skal gives på andet varigt medium, kan en udbyder efter anmodning fra en bruger kræve en rimelig betaling for at levere for eksempel et kontoudtog på papir.

Forbrugerrådet finder, at det bør fremgå af lovforslaget, at betalere skal have ret til at vælge

at få oplysninger om gennemførte betalingstransaktioner på papir vederlagsfrit en gang om måneden. Forbrugerrådet anfører, at ikke alle betalere har adgang til alle kommunikationsmidler. Betalere, der kun har adgang til papirpost, vil derfor i praksis kunne opkræves et gebyr for at modtage oplysningerne på papir.

Direktivet om betalinger i det indre marked åbner i art. 47, stk. 3, mulighed for, at medlemsstaterne kan kræve, at udbydere af betalingstjenester skal meddele oplysninger på papir en gang om måneden vederlagsfrit.

Efter min opfattelse bør der ikke indføres regler om, at oplysninger om gennemførte betalingstransaktioner efter anmodning skal meddeles på papir en gang om måneden. Det er afgørende, som det foreslås i lovforslaget, at en betaler har krav på oplysninger om gennemførte betalingstransaktioner. Om oplysningerne gives i netbank, ved en e-mail eller i et kontoudtog på papir, skal efter min opfattelse reguleres i aftalen mellem udbyderen og betaleren.

Lovforslagets § 43, stk. 2, og § 47, stk. 3

Forbrugerrådet har foreslået lovtekniske ændringer til formuleringen af § 43, stk. 2 og § 47, stk. 3, der vedrører meddelelse af oplysninger i forbindelse med aftaler på brugers foranledning ved hjælp af fjernkommunikation.

Jeg vil imødekomme Forbrugerrådets forslag og fremsætte ændringsforslag for at præcisere, at brug af fjernkommunikation ikke i sig selv hindrer udbyderen i at give oplysninger efter lovforslagets 43, stk. 1, og § 47, stk. 1.

Lovforslagets § 48, stk. 1, litra a

Efter lovforslagets § 48, stk. 1, litra a, skal der i rammeaftalen gives oplysning om betalingstjenestens væsentligste karakteristika. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med, at ændringer i rammeaftalens betingelser skal varsles direkte til betaler senest to måneder, før ændringen træder i kraft, jf. § 50.

Forbrugerrådet finder, at denne bestemmelse medfører, at en rejseforsikring tilknyttet et betalingskort skal betragtes som et væsentligt karakteristika og derfor skal beskrives i rammeaftalen. Herved sikres det, at forbrugerne efterfølgende bliver orienteret om ændringer i betingelserne for rejseforsikringen. Forbrugerrådet foreslår derfor, at dette beskrives i bemærkningerne til lovforslaget.